

≡ TŘEBOŇSKÁ
≡ NOCTURNA

TŘEBOŇSKÁ NOCTURNA

23. ročník mezinárodního hudebního festivalu

23rd International Music Festival

7. —
— 11. 7.
2026

OBSAH

Úvodní slova / 4

Program / 8

Úterý 7. 7. – Alexandra Kahrer, Collegium 1066 m n.m. / 9

Středa 8. 7. – Indi Stivín, Collegium Stivinum / 13

Čtvrtek 9. 7. – Miriam Rodriguez Brülllová, Pavel Svoboda, Milan Al-Ashhab / 18

Čtvrtek 9. 7. – The Brownies / 24

Pátek 10. 7. – Janoska Ensemble / 25

Sobota 11. 7. – Adriana Kučerová, Theodor Šimáček, Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín, Robert Kružík / 28

Programme / EN / 36

Spolek Třeboňská nocturna

Ředitelka festivalu: Irma Mrázková

Emeritní člen: Miloš Končický

Dramaturg festivalu: Petr Nouzovský

Produkční festivalu: Ilona Pawerová, Lukáš Smelík a Šárka Vlnasová

Autor textů: Vlasta Reittererová

Večery uvádí: Martina Kociánová

Grafický design a sazba: Jindřich Hoch, Sandstudios

Tisk: Art D – Graf. atelier Černý

www.trebonskanocturna.cz

ÚVODNÍ SLOVO ředitelky festivalu

Vážení občané Třeboně, milí festivaloví hosté,

vítám vás na **23. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Třeboňská nocturna**. Když jsme před lety zakládali tradici letních večerů plných klasické hudby, věřili jsme, že se Třeboň stane místem, kde se historie, architektura a umění propojí v jeden harmonický celek. Dnes, v červenci roku 2026, s hrdostí sleduji, jak hluboké kořeny tento festival v jižních Čechách zapustil a jak silně rezonuje v srdcích nás všech.

Třeboňská nocturna už dávno nejsou jen sérií koncertů. Jsou prostorem pro lidská setkání, pro ztišení v uspěchané době a pro sdílení emocí, které dokáže vyvolat pouze živá hudba. Nádvoří městského úřadu, klenby kostela sv. Jiljí i historická zámecká konírna pro nás nejsou pouhými kulisami – jsou to živí partneři, kteří dávají každému tónu jedinečný rozměr a barvu.

Letošní dramaturgie vědomě staví mosty mezi generacemi, národy a staletími. Budete mít možnost zažít strhující energii nejmladší generace špičkových interpretů, jako je rakouská violoncellistka **Alexandra Kahrer** či fenomén současného kontrabasů a dirigování **Indi Stivín**. Vedle nich se představí zralé mezinárodní hvězdy – slovenská sopranistka **Adriana Kučerová**, houslový virtuóz **Milan Al-Ashhab** nebo legendární a živelný **Janoska Ensemble**, který nás v nezaměnitelném stylu provede světem Hollywoodu.

4

5

Pokračujeme také v naší mladé, ale silné tradici: **Klasická hudba Třeboni, Třeboňská nocturna hudbě**. Každý rok dáváme prostor současným skladatelům, aby se nechali inspirovat tímto malebným krajem. Letos se proto můžete těšit na tři exkluzivní světové premiéry napsané přímo pro náš festival – z pera slovenského autora **Luboše Bernátha** a českých autorů **Lukáše Sommera** a **Indi Stivína**.

Hudba má dar propojovat nejen přítomnost s budoucností, ale také uctívat ty, kteří zde zanechali nesmazatelnou stopu humanity. V květnu tohoto roku jsme společně uctili památku a vztyčili cedr atlaský na počest významného mecenáše, filantropa a milovníka Třeboně **Toma Schreckera**, od jehož odchodu uplynuly dva roky. Byl to muž, jehož životní příběh symbolizuje naději, lidskost a hluboký vztah k domovu. Kéž je i letošní festival oslavou těchto hodnot. Oslavou solidarity, štědrosti a krásy, která nás přežívá.

Mám velkou radost, že jsme i letos neoficiálně zahájili festival charitativním projektem Pódium mladých, na kterém vystoupili žáci a absolventi místní ZUŠ Třeboň. Díky Vaší štědrosti jsme mohli podpořit rodinu, která pečuje o dítě s handicapem a alespoň ji trochu ulevit od každodenních starostí. Upřímně děkuji všem, kdo přispěli a stále přispívají.

Často slyším otázku, zda je klasická hudba pro každého. Moje odpověď zní: Ano, bezvýhradně. Zapomeňte na strach z neznámého, odložte obavy z formálnosti. Klasická hudba nevyžaduje akademické znalosti, vyžaduje pouze otevřené srdce. To ticho těsně před prvním tahem smyčce, napětí v nádechu orchestru a husí kůže při gradaci finální věty – to jsou zážitky, které se nedají přenést přes reproduktory. Musí se prožít tady a teď.

A pokud byste přece jen chtěli zvolnit u jiných žánrů, připravili jsme pro vás noci plné filmových melodií, latinsko-amerického jazzu a swingu.

Děkuji našim partnerům, mecenášům a především vám, věrným divákům. Bez vaší energie a potlesku by nocturna ztratila svůj smysl. Přeji vám nezapomenutelné letní večery, hluboké umělecké zážitky a radost ze společného setkání.

Na viděnou v koncertních sálech a pod třeboňským nebem!

Irma Mrázková

ředitelka festivalu Třeboňská nocturna

ÚVODNÍ SLOVO dramaturga festivalu

Vážení a milí festivaloví návštěvníci, dámy a pánové,

letošní ročník Třeboňských nocturen opět navazuje na dramaturgickou výjimečnost i rodinnou atmosféru let předchozích. Přesto mi dovoluji, abych vás pozval k několika zastavením nad programem, který jsme pro vás s láskou k hudbě i k městu Třeboň připravili.

Slavnostní zahájení se letos ponese v komorním, ale virtuózním duchu v prostorách zámecké konírny. Představí se nám violoncellistka Alexandra Kahrer, laureátka Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro 2025, spolu se souborem Collegium 1066 m n.m., kteří nám představí oslavence Wolfganga Amadea Mozarta společně s dalším králem klasicismu Josephem Haydnem.

Velkým zážitkem bude bezpochyby večer ve společnosti kontrabasového virtuosa a dirigenta Indiho Stivína, který se se společně svým tělesem Collegium Stivinum představí v jedinečné trojroli. Zazní totiž ve světové premiéře i jeho skladba.

Velmi si vážím toho, že se nám pro letošní rok podařilo propojit špičkové sólisty v unikátním večeru v kostele sv. Jiljí. Kytaristka Miriam Rodriguez Brülllová, varhaník Pavel Svoboda a houslista Milan Al-Ashhab vytvoří spojení oslavující Johanna Sebastiana Bacha a jeho syny. Milan Al-Ashhab navíc své zkušenosti předá i v rámci odpoledních mistrovských kurzů, čímž festival opětovně plní svou roli v podpoře hudebního

vzdělávání. Třeboňská nocturna jsou však i o radosti a žánrové pestrosti. Noční atmosféru v Lounge Baru Tunel rozvibrují The Brownies, zatímco nádvoří městského úřadu ovládne již podruhé fenomenální Janoska Ensemble. Jejich unikátní „Janoska Style“ je přesně tím momentem, kdy hranice mezi klasikou a dalšími žánry mizí a zůstává jen čistá virtuozita umocněná enormním talentem všech aktérů.

A závěr festivalu? Tradiční Pocta Emě Destininnové bude letos patřit dvěma výjimečným hlasům. Světově uznávaná slovenská sopranistka Adriana Kučerová a nadějný basbarytonista Theodor Šimáček nás provedou operním galavečerem za doprovodu Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín pod taktovkou skvělého Roberta Kružíka. Věřím, že toto spojení bude důstojným a emotivním vyvrcholením celého týdne.

Naším mottem zůstává „Klasická hudba Třeboni, Třeboňská nocturna hudbě“. Přeji vám, abyste si každý tón naplno užili, a těším se na naše společná, uměním naplněná a lidsky blízká setkání v kulisách naší milované Třeboně.

6

7

Váš
Petr Nouzovský
dramaturg festivalu

PROGRAM

7. 7. 2026, 19.30
Konírna, zámek Třeboň

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU

Alexandra Kahrer – violoncello (Rakousko)
Collegium 1066 m n.m.

PROGRAM

Wolfgang Amadeus Mozart – Divertimento F dur pro smyčce
 (K.138/125c)
 Allegro
 Andante
 Presto

9

Max Bruch – Kol Nidrei op. 47 pro violoncello a smyčce

Wolfgang Amadeus Mozart – Divertimento D dur pro smyčce
 (K.136/125a)
 Allegro
 Andante
 Presto

Joseph Haydn – Koncert C dur pro violoncello a smyčce (Hob. VIIb:1)
 Moderato
 Adagio
 Allegro molto

O skladbu pro obsazení čtyř smyčcových nástrojů se pokusil čtrnáctiletý **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756–1791) roku 1770 během cesty po Itálii, kterou podnikl s otcem. O dva roky později, v prvních měsících roku 1772, vznikla v Salcburku trojice, kterou už lze přiřadit k žánru smyčcových kvartetů. Nesou sice ještě označení „Divertimenti“, jejich formální uspořádání i nástrojové obsazení však už původnímu významu pojmu divertimento jako lehké skladby nezávažného charakteru o pěti či šesti větách a ve smíšeném nástrojovém obsazení neodpovídá.

Všechna tři Mozartova *Divertimenta* jsou třívětá, bez menuetové věty, která byla jejich obvyklou součástí, formou odpovídají spíše italské operní sinfonii s kontrastními částmi rychle – pomalu – rychle a podle některých názorů už naznačují Mozartovu cestu k symfonické tvorbě. Italský vliv je patrný především v první větě *Divertimenta F dur* (K. 138), po níž následuje kontrastní pomalá věta. Závěrečná věta obsahuje zajímavou epizodu v mollové tónině. *Divertimento D dur* (K. 136) uplatňuje dvojici houslí způsobem, který umožňuje uplatnit hráčskou virtuozitu, volná věta opět prozrazuje vliv italské zpěvnosti, ve třetí větě užil Mozart také prvky kontrapunktu.

„Už v mládí, zejména v letech 1861–63, jsem studoval lidové písně všech národů,“ napsal skladatel **Max Bruch** (1838–1920) roku 1889 kantorovi a badateli o židovské hudbě Eduardu Birnbaumovi (1855–1920), „protože lidová píseň je pramen vší pravé melodie – pramen mládí, jímž se lze vždy znovu osvěžit a povznést.“ Brucha při jeho studiu nesmírně zaujaly také židovské melodie. „Ačkoli jsem protestant, přece jsem jako umělec výjimečnou krásu těchto zpěvů hluboce cítil a svými skladbami je rád šířil.“ Jednou z tradičních formulí židovského náboženského života je „Kol Nidrei“ (Všechny sliby), modlitba, která náleží k předvečeru svátku Jom kipur (Den smíření). Modlitbou je možno zrušit sliby, které člověk bezděčně uzavřel vůči Bohu; nikoli však sliby, které dal jinému člověku. Nejstarší verze melodie pochází z 8. století, v průběhu další epochy vznikaly varianty a zhruba v 17. století už měla ustálenou podobu. Max Bruch se s melodií Kol Nidrei seznámil prostřednictvím Abrahama Jacoba Lichtensteina (1806–1880), kantora ve Štětíně a později v Berlíně. Bruchova skladba *Kol Nidrei* pro violoncello a orchestr vznikla roku 1880 na objednávku židovské obce z Liverpoolu a konkrétně pro Roberta Hausmanna (1852–1909), violoncellistu Joachimova kvarteta. Poprvé ji však provedl 2. listopadu 1881 nizozemský violoncellista Joseph Hollman (1852–1927). Dílo existuje v různých úpravách, které nahrazují obsazení s orchestrem.

Obsáhlé dílo **Josepha Haydna** (1732–1809) vykazuje tři koncerty určené violoncellu – dva v tónině C dur zhruba z let 1761–1765, a jeden v D dur z roku 1783, a dodnes vyvolávají otazníky. Znamější *Koncert D dur* (č. 2) byl kdysi mylně připisován rodáku z Rokycan Antonu Kraftovi (1749–1820), Haydnovu žáku a cellistovi esterházyovské kapely. Historie koncertů č. 1 a 3, obou v tónině C dur, je ještě komplikovanější. Ve starších pracích nalezneme informaci, že jsou ztraceny; vědělo se o nich pouze z Haydnovy poznámky „due concerti“ v jeho vlastním soupise. Pro podobnost incipitů se však předpokládá, že se snad jednalo o dvě verze téže skladby, která zřejmě byla zkomponována pro cellistu

Josepha Franze Weigla, rovněž člena esterházyovské kapely. Opis díla se dostal do vlastnictví hraběte Filipa Františka Kolovrata-Krakovského na jihočeský zámek Radeníň, odkud byl po druhé světové válce během konfiskace šlechtických majetků převeden do Národního muzea. Tam roku 1961 identifikoval opis *Violoncellového koncertu C dur* český muzikolog Oldřich Pulkert. Pravost skladby potvrdili Georg Feder, tehdy ředitel Haydnova institutu v Kolíně nad Rýnem, a autor Haydnova tematického katalogu Antony van Hoboken. V novodobé světové premiéře bylo dílo, které se od té doby stalo součástí kmenového repertoáru, uvedeno 19. května 1962 na festivalu Pražské jaro v interpretaci Miloše Sádla spolu se Symfonickým orchestrem Československého rozhlasu pod taktovkou Charlese Mackerrase.

Rakouská violoncellistka **Alexandra Kahrer** je nositelkou ocenění z řady soutěží, mimo jiné roku 2025 obsadila třetí místo ve violoncellové soutěži Pražského jara a získala Cenu publika, je také laureátkou soutěže Německé nadace hudebních nástrojů v Hamburku. Studovala v Mnichově, Vídni, roku 2025 absolvovala Vysokou hudební školu Franze Liszta ve Výmaru a v současné době pokračuje na základě stipendia na Kronberg Academy v Taunusu v Hessensku. Účastnila se řady mistrovských kurzů, při nichž spolupracovala s významnými violoncellisty (např. Wolfgang Böttcher, Jens Peter Maintz, David Geringas, Frans Helmerson, Maximilian Hornung, ad.). Vystoupila na řadě renomovaných koncertních pódíích a festivalech ve Vídni, Výmaru, Mnichově, v Pekingu, také

v Praze a Brně, s orchestry Kremerata Baltica, Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK, Jihoněmeckým komorním orchestrem ve Pforzheimu, Jenskou filharmonií aj. Jako všestranná umělkyně se věnuje komorní hudbě v nejrůznějších formacích. Hraje na nástroj Giovanniho Battisty Rogeriho vyrobeném roku 1671 v Brescii, který jí byl zapůjčen německou nadací „Hudební život“.

Collegium 1066 m n.m. založili hráči Jihočeské filharmonie roku 2020, kdy původní smyčcové kvarteto rozšířili o kontrabas a různé kombinace dechových nástrojů. Každou sezonu soubor toto seskupení mírně obměňuje, v závislosti na potřebách repertoáru pro dané koncerty. To, co hráče Collegia 1066 m n.m. spojuje, ať v jakékoliv sestavě, je potřeba společné práce, hledání, aranžování a tvoření. Název souboru označuje číslici určující výšku 1066 nad mořem. Ta se v názvu objevila po jejich prvním koncertu, který soubor odehrál na Šumavě pod rozhlednou Javorník, která právě této nadmořské výšky dosahuje. Současně se jedná i o jakousi malou slovní narážku, připomínající známější soubor zaměřený na dobovou barokní interpretaci – Collegium 1704. Stejně jako je pro barokní soubor specifickým způsobem důležitý letopočet 1704, zůstali i hráči Collegia 1066 m n.m. věrni číslu v názvu a v místě, které se váže k jeho vzniku, pod rozhlednou Javorník, pravidelně pořádají letní koncerty pod širým nebem.

12

8. 7. 2026, 19.30 Divadlo J. K. Tyla

Indi Stivín – kontrabas, dirigent
Collegium Stivinum

PROGRAM

Henry Eccles – Sonáta a moll pro kontrabas a orchestr
Grave
Courante (Allegro)
Adagio
Vivace

13

Karl Ditters von Dittersdorf – Koncert č. 2 pro kontrabas a orchestr (Kr. 172)
Allegro moderato
Adagio
Allegro

Indi Stivín – světová premiéra skladby napsané pro Třeboňská nocturna

Emil Tabakov – „Motivy“ pro kontrabas sólo

Indi Stivín – Concertino pro kontrabas a orchestr

Kontrabas, nejhlubší ze skupiny smyčcových nástrojů, tvoří v obsazení orchestru důležitou součást zvukového a barevného spektra. Vznikl jako odrůda gamby a jako sólový nástroj se uplatňoval vzácně. Dějiny české hudby se však mohou pyšnit tím, že ke vzniku skladeb, v nichž je kontrabas uplatněn jako sólový hlas, přispěli významně skladatelé s českými zeměmi spojení, Jan Křtitel Vaňhal a Carl Ditters z Dittersdorfu. Tvorba a její uplatnění spolu těsně souvisejí a tak i kontrabasových virtuozů nalezneme v dějinách hudby velmi málo – jedním z nich byl italský skladatel, dirigent a kontrabasista Giovanni Bottesini (1821–1889), také proslulý dirigent Sergej Kusevickij (1874–1951) byl vynikajícím kontrabasistou,

velké úsilí propagaci kontrabas jako sólového nástroje věnovali český skladatel a kontrabasista Vojtěch Kuchynka (1871–1942) a kontrabasista a dlouholetý člen České filharmonie František Pošta (1919–1991).

Henry Eccles pocházel z rozvětvené hudebnické rodiny, o jeho mládí je však velmi málo známo. Jisté nejsou ani data jeho narození a úmrtí (jeho život se udává cca 1670–1742) a zjištění faktů znesnadňuje také skutečnost, že stejné jméno a příjmení nosil o generaci starší hudebník, pravděpodobně strýc dotyčného. Často také dochází k záměně s Johnem Ecclesem, synem Henry Ecclese staršího. Jisté je, že Henry Eccles (ml.) roku 1713 doprovázel vévodu d'Aumonta do Francie, kde se poté usadil a působil jako houslista na dvoře krále Ludvíka XV. Z Ecclesova díla je nejznámější cyklus dvanácti sonát pro housle a generálbás. Některé části z nich, jak bylo v barokním období běžné, byly ve skutečnosti přepracováním děl jiných skladatelů. Ecclesovy skladby byly naopak vždy přizpůsobovány k různým účelům a existují v úpravách pro různá obsazení.

Karl Ditters von Dittersdorf (1739–1799) získal v mládí s podporou šlechty rozsáhlé vzdělání a stal se zručným houslistou. Hrál mimo jiné v orchestru vídeňské dvorní opery, kde se seznámil s Christophem Willibaldem Gluckem a doprovázel jej na cestě do Itálie. Roku 1765 přijal místo kapelníka v orchestru biskupa Adama svobodného pána von Patáci v Velkém Varadíně v dnešním Rumunsku, kde se stal nástupcem Michaela Haydna. Biskupův orchestr rozšířil a vedl jej čtyři roky; biskup však porušil zákaz neuvádět hudbu o postním období a orchestr byl na příkaz Marie Terezie roku 1769 rozpuštěn. Ditters se odebral do Čech, kde se seznámil s Filipem Gotthardem Schaffgotschem, biskupem ve slezské Vratislavi, jenž Ditterse zaměstnal a pověřoval jej četnými úřednickými úkoly. Biskup měl letní sídlo na Jánském Vrchu v Javorníku, kde Ditters našel své plné působení. Satisfakcí pro něj jistě bylo roku 1773 povýšení do šlechtického stavu, jímž získal přídomek von Dittersdorf. Na Jánském Vrchu sestavil orchestr, hojně komponoval (zejména byly oblíbené jeho singspiely) a strávil v Javorníku téměř třicet let. Po biskupově smrti, jako už churavý starý muž, přijal nabídku hraběte Ignáce Stillfrieda, jenž vlastnil zámek Červená Lhota v jižních Čechách a závěr života strávil Dittersdorf v blízké usedlosti Nový Dvůr, kde zemřel. Ke konci života, téměř slepý, diktoval synovi své paměti, *Vzpomínky hudebníka 18. století*, které vyšly také česky. Psal symfonie, koncerty pro cembalo, housle, hoboje, flétnu aj. Pro kontrabas napsal dva koncerty, druhý z nich (K. 172) vznikl pravděpodobně ve Velkém Varadíně pro Friedricha Pischelbergera (1741–1813), jehož Dittersdorf do biskupského orchestru angažoval (pro Pischelbergera komponoval například také W. A. Mozart). Tiskem vyšel

14

koncert poprvé až roku 1938, ovšem se značnými zásahy do notového textu. V nové edici vyšlo dílo roku 2010.

Bulharský skladatel, dirigent a kontrabasista **Emil Tabakov** (nar. 1947) působil v letech 1976–1979 jako dirigent orchestru města Ruse (Rusenská filharmonie), do roku 1987 pak u Sofijského orchestru komorních sólistů, Sofijské filharmonie, v letech 1994–2000 byl současně uměleckým ředitelem a dirigentem Bělehradské filharmonie a poté Bulharského národního rozhlasového orchestru. Je autorem symfonií, koncertů pro různé nástroje, komorních skladeb. Skladby pro kontrabas zaujímají v jeho tvorbě zvláštní místo, pro svůj nástroj vytvořil skladby *Motivy* a *Motivy 2*, *Capriccio*, *Sonátu* a *Sonátu pro violu a kontrabas*, také *Lamento pro 12 kontrabasů*. *Motivy* i *Motivy 2* se vyrovnávají s různými technikami hry, expresivního projevu a zvukovosti a odkazují k účelu skladeb, jaký měly v minulosti koncertní etudy. Materiál skladby *Motivy* představuje tři myšlenky, prostý úvodní motiv (Largo), druhý uplatňuje rychlé pasáže a různé způsoby hmatů a práce smyčce, třetí *Motiv* jsou folklorní stylizace s proměnlivým metrem.

15

Také **Indi Stivín** (nar. 2001) je současně kontrabasistou a skladatelem a podle vzoru Františka Pošty se propagaci kontrabas jako sólového nástroje cílevědomě věnuje. *Concertino pro kontrabas a orchestr* bylo poprvé provedeno se souborem Collegium Stivinum 13. prosince 2024 v Praze v budově Senátu, zaznělo také 2. října 2025 jako součást večera Indiho Stivína v Červeném kostele v Olomouci, na němž se představil také jako dirigent. Pro Třeboňská nocturna vytvořil novou skladbu.

Indi Stivín je sólový kontrabasista, dirigent a skladatel. Patří mezi přední umělce své generace. Je vítězem mnoha mezinárodních interpretačních soutěží. V roce 2017 se stal nejmladším laureátem v historii Mezinárodní instrumentální soutěže v německém Markneukirchen, která je považována za jednu z nejtěžších na světě. O rok později se jako jediný kontrabasista probojoval do finále soutěže Eurovision Young Musicians ve Velké Británii. V roce 2020 se stal držitelem Výroční ceny OSA pro nejúspěšnějšího českého hudebního skladatele do 30 let. Jako sólista spolupracoval s mnoha orchestry, např. BBC Scottish Symphony Orchestra, Janáčkova filharmonie Ostrava, Státní filharmonie Košice, Komorní filharmonie Pardubice, Moravská filharmonie Olomouc, Jihočeská filharmonie, Barocco sempre giovane, Filharmonie Bohuslava Martinů atd. Spolupracoval s renomovanými dirigenty, jakými jsou Thomas Dausgaard, Heiko Mathias Förster, Robert Kružík a Vojtěch Spurný. Sólově vystupoval na MHF Pražské jaro, Edinburgh International Festival, Janáčkův máj, Lednicko-valtický hudební festival, Hudební festival Antonína Dvořáka

Příbram, Mezinárodní hudební festival F. L. Věka, Viva Musica! v Bratislavě, Svátky hudby v Praze atd. Narodil se v roce 2001 v Praze, hru na kontrabas studoval u profesorů Dalibora Tkadlčíka, Jána Krigovského a Jiřího Hudce. Vystudoval housle u prof. Jaroslava Foltýna na Pražské konzervatoři, je absolventem Giuseppe Sinopoli Akademie saské Staatskapelle Dresden. V současnosti studuje dirigování u prof. Leoše Svárovského na pražské AMU. V roce 2019 založil komorní orchestr Collegium Stivinum, kde působí jako šéfdirigent a rezidenční sólista.

16

17

Collegium Stivinum je komorní orchestr založený v roce 2019 kontrabassistou, dirigentem a skladatelem Indi Stivínem. Soubor se původně zaměřoval na interpretaci skladeb pro sólový kontrabas a uvádění premiér nových kompozic, postupně však rozšířil svůj repertoár o orchestrální díla a koncerty pro různé sólové nástroje. Orchestr vystupoval na řadě prestižních mezinárodních festivalů, například Viva Musica! v Bratislavě, Festival hudebního divadla Opera v Praze či Mezinárodní hudební festival F. L. Věka. V prosinci 2024 Collegium Stivinum účinkovalo na Vánočním koncertu České televize, vysílaném ze Senátu Parlamentu ČR. Členy orchestru jsou laureáti významných interpretačních soutěží, kteří pod uměleckým vedením Indiho Stivína tvoří výjimečné těleso s cílem přibližovat klasickou hudbu široké veřejnosti.

9. 7. 2026, 19.30 kostel sv. Jiljí

„Bach & Sons“

Miriam Rodriguez Brüllová / Slovensko – kytara

Pavel Svoboda – varhany

Milan Al-Ashhab – housle

PROGRAM

Johann Sebastian Bach – Sonáta č. 3 C dur pro housle sólo

(BWV 1005)

Adagio

Fuga

Largo

Allegro assai

18

Carl Philipp Emanuel Bach – Siciliana (Wq 27, H. 433) La Caroline pro kytaru (H.98) La Louise pro kytaru (H. 114) La Gleim pro kytaru (H. 89) La Pott pro kytaru (H. 80)

Luboš Bernáth – Tři malá preludia pro housle a kytaru (světová premiéra)

Johann Bernhard Bach – Ciaccona B dur pro varhany

Wilhelm Fridemann Bach – Fuga č. 7 B dur z Osmi fug pro varhany (Fk 31/7)

Carl Philipp Emanuel Bach – Sonata a moll pro varhany (Wq. 70/4) I. Allegro assai

Johann Sebastian Bach – Concerto d moll pro varhany (BWV 974)

Andante

Adagio

Presto

O hudební rodině Bachů se zcela právem hovoří jako o dynastii. Podrobná genealogie uvádí mezi roky 1640–1845, tedy během dvou staletí, celkem sedmdesát pět rodových příslušníků, kteří byli nějakým způsobem spojeni s hudbou; jedenáct „nemuzikálních“ členů rodiny tvořilo výjimku, což pouze znamená, že měli jiné povolání než hudební. Mezi všemi vyniká samozřejmě mistr vrcholného baroka Johann Sebastian Bach (1685–1750), a v další řadě jeho synové Wilhelm Friedemann (1710–1784), Carl Philipp Emanuel (1714–1788), Johann Christoph Friedrich (1732–1795) a Johann Christian (1735–1782). Mezi významnějšími Bachy je jmenován také Wilhelm Friedrich Ernst (1759–1845), syn Johanna Christopa Friedricha a tedy vnuk velkého Johanna Sebastiana. Málo známý je Johann Bernhard Bach (1676–1749), vnuk Johanna Bacha, který byl bratrem Christopa Bacha – dědečka Johanna Sebastiana. Stopa, jakou Bachové zanechali v dějinách hudby, je nepřehlédnutelná, stačí jen připomenout, že z odkazu Johanna Sebastiana se učily celé generace, a Carl Philipp Emanuel a Johann Christian měli vliv na mladého Mozarta.

Soubor šesti *Sonát a partit pro housle sólo Johanna Sebastiana Bacha* (BWV 1001–1006) vznikl mezi roky 1714–1720, tedy během Bachova působení ve funkci koncertního mistra ve Výmaru a od roku 1717 jako dvorního kapelníka knížete Leopolda von Anhalt-Köthen v Köthenu. Předpokládá se, že byly psány pro konkrétního houslistu, ať už jím byl Bachův přítel Johann Georg Pisendel (1687–1755) nebo z Nizozemí pocházející Jean Baptiste Volumier (1678–1728). Sonáty respektují pořadím vět formu chrámové sonáty (sonata da chiesa), přičemž první věta tvoří jakési preludium, po němž následuje fugová věta, a Bach obě části také jako celek zamýšlel. Po klidnější větě přichází opět kontrastní věta v rychlejším tempu. První větu *Sonáty č. 3 C dur* Bach později upravil v tónině G dur pro klavír (BWV 968).

Carl Philipp Emanuel Bach studoval práva ve Frankfurtu nad Odrou, jeho cílem však bylo věnovat se hudbě. Po ukončení studií se stal cembalistou pruského krále Fridricha II. a hudební život na tamním dvoře, kde působili bratři Carl Heinrich a Johann Gottlieb Graunovi, František Benda či Joachim Quantz, byl pro mladého hudebníka velmi podnětný. Po smrti Georga Philippa Telemanna roku 1767 se uvolnilo místo v latinské škole Johanneum v Hamburku a současně vedení pěti hlavních hamburských chrámů a C. Ph. E. Bach se těchto funkcí ujal. Kromě povinností s tím spojených si „hamburský Bach“, jak se mu později říkalo, vyžádal povolení pořádat soukromé koncerty a také ve veřejném hudebním životě města zaujal významné postavení. Komponoval oratoria, kantáty a menší církevní skladby, písně, koncerty, komorní díla, skladby pro klavír a další. Pomalý tanec *Siciliana* je jednou z vět *Koncertu pro klavír a smyčce* z roku 1750, pro kytaru ji upravil proslulý

19

španělský kytarista Andrés Segovia (1893–1987). Mezi roky 1754/55 napsal C. Ph. E. Bach, inspirován tvorbou francouzského skladatele François Couperina, kolem dvacítky „charakteristických skladeb“ pro klavír a zahrnul je do sbírky spolu se solfeggii a fantaziemi (*Sammlung von Solfeggios, Fantasien und charakteristische Stücke fürs Clavier*). *La Caroline* je pravděpodobně pojmenována po skladatelově dceři Anně Carolině Philippině, *La Gleim* po básníku Johannu Wilhelmu Gleimovi (1719–1803), jehož několik básní C. Ph. E. Bach zhudebnil. Soukromé pozadí mají i další skladby sbírky, které se dočkaly řady úprav pro různé nástroje a jejich kombinace. *Sonáta a moll* byla zahrnuta do sbírky obsahující Preludium a šest sonát pro varhany, které vyšly tiskem kolem roku 1790. Z třívěté *Sonáty a moll* zazní první věta.

Johann Bernhard Bach působil jako varhaník v Erfurtu, později v Magdeburku a nakonec se stal městským varhaníkem v Eisenachu. Vděčíme mu za zachování některých skladeb J. S. Bacha v opisech. K žákům J. B. Bacha náležel skladatel Gottfried Walther. Také jeden z bratrů Johanna Sebastiana měl syna Johanna Bernharda (1700–1743), který byl ve Výmaru a Köthenu žákem svého strýce a později působil jako varhaník ve svém rodišti Ohrdrufu v Durynsku. Autorství skladeb obou Johannů Bernhardů není vždy snadné určit, *Ciaccona B dur* je však jednoznačně dílem staršího z nich.

Wilhelm Friedemann Bach, nejstarší syn Johanna Sebastiana z jeho prvního manželství, byl uznáván především jako varhaník. Získal vzdělání ve svatotomášské škole v Lipsku, kde studoval také práva na univerzitě a zajímal se o matematiku. Od roku 1733 působil jako varhaník v drážďanském chrámu sv. Sofie. Roku 1746 přesídlil do Halle, kde přes konflikty s tamním regenschorim vydržel téměř dvacet let. Snaha uchytit se jinde však nebyla úspěšná. Nějakou dobu žil v Braunschweigu a příležitostně vystupoval, zemřel však téměř bez existenčních prostředků. Kromě církevních děl a skladeb pro komorní obsazení je autorem velkého počtu děl pro klávesové nástroje (klavír a varhany). Autografy a opisy jeho fugových prací se dnes nacházejí v archivu Královské konzervatoře Bruselu, kam přešly z vlastnictví německého anatoma a vášnivého sběratele hudby Guida Richarda Wagenera (1822–1896); jeho zájem náležel především rodině Bachů, ale také například našeho Františka Bendy.

V barokním období byly běžné úpravy pro různá obsazení nebo jejich kompletní přetváření buď samotnými autory nebo jinými skladateli. Takovým případem je *Koncert d moll* (BWV 974) **Johanna Sebastiana Bacha**, jenž je přepracováním Koncertu pro hoboj, smyčce a basso continuo italského skladatele Benedetta Marcella (1669–1747). Bachovy úpravy pro klávesové nástroje neměly vždy konkrétní určení a byly realizovatelné na varhanách i klavíru.

20

21

Slovenský skladatel **Luboš Bernáth** ke své skladbě, která bude v Třeboni uvedena ve světové premiéře, sdělil: „*Tři malá preludia pro housle a kytaru* vznikla jako cyklické dílo na objednávku festivalu Třeboňská nocturna 2026, se kterou mě oslovil můj skvělý kolega a výtečný muzikant Petr Nouzovský. Před komponováním tohoto díla jsem se velmi dlouho zabýval problematikou barokní hudby, mnoho jsem o ní přemýšlel a přednášel o ní ve škole, přičemž jsem důkladně zkoumal harmonické, technické a konstrukčně kompoziční postupy starých barokních mistrů. Všechna zkoumaná díla mě nesmírně okouzila a stala se mi velmi blízkými. Rozhodl jsem se proto shrnout tyto silné inspirační zdroje do jedné skladby. Harmonie s jasnými tonálními centry, zřetelný písňový princip, občasně kontrapunktické postupy a také přehledná hudební forma jsou ve všech třech částech jasně viditelné a rozpoznatelné. Druhým silným inspiračním zdrojem se stala lidová hudba, která se mi hluboko zapsala do duše už v dětství. Pocházím z dvojjazyčného prostředí jižního Slovenska, z vesnice, v níž se odjakživa mluvilo oběma jazyky – slovensky a maďarsky, a vytvořilo se tak zázemí s velmi specifickým folklorním prostředím. *Tři malá preludia* jsou tedy jakousi kombinací oněch dvou, na první pohled rozdílných kompozičních světů.“

Miriam Rodriguez Brüllová studovala na Státní konzervatoři a Vysoké škole múzických umění v Bratislavě, studium si doplnila na univerzitách v Quebecu v Kanadě u kytaristy Alvara Pierriho, u nějž pokračovala také ve Vídni. Absolvovala četné mistrovské kurzy, s úspěchem se účastnila domácích i mezinárodních kytarových soutěží. Jako sólistka vystoupila

například s Jeruzalémským symfonickým orchestrem, s Braniborským státním orchestrem, s orchestry v Římě, Bogotě, Soulu, s Durynskou filharmonií, s řadou českých a slovenských orchestrů a komorních souborů – Stamicovo kvarteto, Zemlinského kvarteto, Moysesovo kvarteto, Aeolus Quartet (USA), Kallaci Quartet (Jižní Korea) a dalšími. Spolupracuje se skladatelkou Sylvíí Bodorovou, která jí a kontrabasistovi Romanovi Patkolóvi dedikovala dvojkonzert *Bruromano*. Představila se v předních koncertních sálech v Praze, Vídni, Berlíně, ve Veroně a na dalších místech v Evropě, koncertovala v obou částech Ameriky, v Asii i Africe. Je iniciátorkou a uměleckou ředitelkou mezinárodních akcí Bratislavský komorní festival a Vyšehradská hudební akademie. Vedla mistrovské kurzy v Německu, Rakousku, Španělsku, Peru, Izraeli, Jižní Africe aj., pedagogicky působila ve Vídni. V současné době vyučuje na Církevní konzervatoři v Bratislavě a na Akademii umění v Banské Bystrici.

Pavel Svoboda studoval hru na varhany na Konzervatoři v Pardubicích a na Akademii múzických umění v Praze, absolvoval řadu interpretačních kurzů u významných pedagogů a stáž na Univerzitě umění v Berlíně. Je laureátem soutěže J. S. Bacha v Lipsku a soutěže Pražské jaro. Získal řadu ocenění včetně laureáta soutěže Pražské jaro. Vystupoval v řadě zemí včetně Spojených států, Kolumbie, Číny aj. Je uměleckým ředitelem Mezinárodního hudebního festivalu F. L. Věka, členem správní rady Barocco sempre giovane o.p.s. Zaměřuje se na ochranu historických varhan, uspořádal řadu sbírek a benefičních projektů. V roce 2014 bylo vydáno jeho CD „Historické varhany v Dobrušce 1727“ s tvorbou Dietricha Buxtehudeho, Georga Muffata, J. S. Bacha, Johanna Gottfrieda Walthera, společnost ARTA Records vydala roku 2018 CD s názvem „Bach–Silbermann–Svoboda“. Pedagogicky působí na Hudební a taneční fakultě AMU v Praze.

22

23

Milan Al-Ashhab, česko-palestinský houslista, si získává uznání jako výrazná osobnost ve světě klasické hudby. Studoval na Konzervatoři v Teplicích a na Akademii múzických umění v Praze, pokračoval v rámci postgraduálního programu na Univerzitě hudby a divadelních umění ve Vídni, vzdělání si doplňoval v řadě interpretačních kurzů. Základy strmého růstu své kariéry položil v roce 2018 vítězstvím na světově proslulé Mezinárodní houslové soutěži Fritze Kreislera ve Vídni. Následujícího roku se stal laureátem prestižní Mezinárodní houslové soutěže P. I. Čajkovského v Moskvě, roku 2018 následovalo vítězství v soutěži New York Concert Artists and Associates, na svém kontě má další významné soutěžní úspěchy. Je držitelem ceny Classic Prague Awards, ceny Bauše Ruysové a ceny Josefa Hlávky. Vystupoval na světových pódii v Berlíně, Vídni, Moskvě, v New Yorku, Basileji aj. s předními orchestry včetně České filharmonie, Rozhlasového symfonického orchestru ORF ve Vídni, Moskevské filharmonie, Pražské komorní filharmonie, Symfonického orchestru Českého rozhlasu, s Filasteen Young Musicians Orchestra založeným Danielem Barenboimem, s japonským Yamagata Symphony Orchestra aj. Repertoár Milana Al-Ashhaba zahrnuje skladby od baroka po současnost, s oblibou se zaměřuje na díla francouzských impresionistů, ale také skladby pro sólové housle J. S. Bacha či vrcholně virtuózní skladby H. W. Ernsta, N. Paganiniho a další. Na základě přímého pozvání Daniela Barenboima v roce 2019 se Milan Al-Ashhab stal členem West-Eastern Divan Orchestra, orchestru, který na svých projektech sjednocuje mladé špičkové hudebníky z Izraele, Palestiny a dalších zemí tohoto krizového regionu. Milan Al-Ashhab hraje na vzácné italské housle z roku 1770, které postavil významný představitel benátské houslařské školy Domenico Busan. Tento nástroj Al-Ashhabovi velkoryse zapůjčila Stretton Society.

9. 7. 2026, 22:00 Lounge bar Tunel

The Brownies

Pavel Rohlena – osmistrunná kytara, zpěv, ústní perkuse
Hanka Rohlenová – perkusně-bicí souprava, vokály
Annamária d'Almeida – zpěv

The Brownies jsou milovníci latinsko-amerického jazzu, swingu, soulu, reggae, rock'n'rollu, popu a funku. Zpívají v angličtině, francouzštině, španělštině i portugalštině, slovenštině a češtině. Repertoár mají široký, zaměřují se na interpretace známých, méně známých i těch úplně nejznámějších songů. Hrají spolu od roku 2012 a často a rádi spojují síly s dalšími originálními hudebníky.

24

10. 7. 2026, 19.30 nádvoří Městského úřadu Třeboň

Janoska Ensemble

Roman Janoska, Ondrej Janoska – housle
František Janoska – klavír
Julius Darvas – kontrabas

PROGRAM

Janoskas Go Hollywood

Program Janoska Ensemble je sestaven z filmové hudby autorů proslulých jmen, doplněný o původní skladby souboru. Všechny skladby zazní v originálních aranžích v nezaměnitelném „Janoska Style“. Součástí programu budou také autorské skladby Janoska Ensemble, v nichž se spojuje klasická virtuosita s jazzem, improvizací a moderní kreativitou.

Uváděné skladatele filmové hudby se sluší stručně představit:

Americký skladatel **John Williams** (nar. 1932), několikanásobný nositel cen Oscar a Grammy, se jako skladatel podílel na filmech od padesátých let 20. století, prorazil roku 1972 hudbou k filmu *Dobrodružství Poseidonu*, dodnes má na kontě přes 120 filmů, k nimž vytvořil či upravil hudební složku. Proslul především jako spolupracovník režiséra Stevena Spielberga. Vytvořil hudební doprovod k jeho filmům *E. T. – Mimozemšťan*, *Jurský park* a především nezapomenutelnou hudbu k filmu *Schindlerův seznam*, která žije i mimo filmové plátno. Vytvořil také hudbu k remaku filmu Billyho Wildera *Sabrina*.

Podobnou stopu, která povznesla filmovou hudbu nad její původní účel, zanechal **Ennio Morricone** (1928–2020), jehož filmografie je ještě obsáhlejší. Hudba k filmu režiséra Sergia Leoneho *Tenkrát na Západě* se právem dostala i na koncertní pódia. Leone spolupracoval jako skladatelem výhradně s Morriconem. Pražské publikum mělo příležitost zažít skladatele osobně jako dirigenta vlastní hudby na dvou koncertech roku 2011, v Praze vystoupil ještě roku 2019 u příležitosti svých devadesátin.

Argentinsko-americký skladatel, klavírista a dirigent **Lalo Schifrin** (1932–2025) vystudoval mimo jiné v Paříži, ve své hudbě uplatňoval jazz a latinsko-americké hudební prvky. K jeho nejznámějším příspěv-

25

kům k filmové hudbě náleží *Mission Impossible* z roku 1966. Brzy nato následoval *Frajer Luke* s Paulem Newmanem, Schifrin také přispěl svou hudbou k popularitě kriminálek s Clintem Eastwoodem. Za svou hudbu byl mnohokrát vyznamenán prestižními cenami.

K mladší úspěšné generaci autorů filmové hudby patří německý skladatel **Hans Zimmer** (nar. 1957). Podílel se na trikovém filmu *Lví král*, na filmu *Gladiátor*, je mimo jiné autorem hudby k filmům *Hannibal* a *Pearl Harbor*, ke třem dílům *Piráťů z Karibiku*. Dvanáctkrát byl nominován na Oscara, poprvé roku 1989 za hudbu k filmu *Rain Man* s Dustinem Hoffmanem. Uskutečnil řadu turné s koncerty filmové hudby po světě a angažuje se také politicky v zájmu Evropské unie.

Řecko-francouzský skladatel **Alexandre Desplat** (nar. 1961) získal Oscara za hudbu k filmům *Grandhotel Budapešť* a za fantasy *Tvář vody*, za hudbu k filmu *Falešný hrdina* z roku 1996 byl nominován na francouzskou cenu César. K jeho největším úspěchům patří hudba k historickému filmu *Dívka s perlou* z roku 2003 se Scarlett Johansson v hlavní roli.

Francouzský skladatel **Michel Legrand** (1932–2019) zahájil dlouhou řadu hudby k filmům roku 1964 úspěšným filmovým muzikálem *Paraplíčka ze Cherbourgu* s Catherine Deneuve, byl jedním z autorů hudby k filmovému dramatu Claude Leloucha *Les Misérables* (Bídníci) z roku 1995. Jako jazzový klavírista spolupracoval například s kytaristou Djangem Reinhardtem či saxofonistou Johnem Coltranem, také s Barbrou Streisand, která i mimo film proslavila jeho píseň *Papa, Can You Hear Me?* (Tatínku, slyšíš mě?) z filmu *Yentl*. Jednou z Legrandových posledních prací byla hudba k filmu *Odvrácená strana větru* v režii Orsona Wellese. Na řadu přijde také **Danny Elfman** (nar. 1953), dlouholetý spolupracovník režiséra Tima Burtona, s nímž vytvořil šestnáct filmů, mezi nimi jsou snímky *Ospalá díra*, *Batman*, *Karlík a továrna na čokoládu* a další.

Janoska Ensemble

Soubor založili bratři Ondrej, František a Roman Janoskovi spolu se svým švagrem Juliem Darvasem. Bratři Janoskovi pocházejí z Bratislavy a dnes působí ve Vídni. Všichni ovládají několik nástrojů, z nichž si každý posléze vyvolil svůj hlavní. Členy souboru spojují nejen rodinné vazby, ale také společná hudební vize. Jejich virtuosita a improvizáčnické umění jim dovolují široké repertoárové rozpětí od děl klasického repertoáru po vlastní skladby a aranžmá, překračující žánrové hranice. Soubor vystupuje v renomovaných koncertních sálech včetně newyorské Carnegie Hall, Musikvereinu a Konzerthausu ve Vídni či v Opeře v Sydney. Účastňuje se každoročně pořádaného projektu Hollywood in Vienna,

26

27

spoluorganizuje benefiční koncerty v Haydnově sále v zámku Esterházy, v nichž vystupují renomovaní mezinárodní interpreti.

Bratři Janoskové zahájili hudební studia v Bratislavě a pokračovali ve Vídni. Každý z členů souboru je nositelem významných soutěžních ocenění, působí také v jiných formacích a všichni mohou uvést důležité body své osobní kariéry. Ondrej Janoska působil v letech 2008–2012 jako první houslista Vídeňských filharmoniků. Roman Janoska je pokládán za jednoho z nejuznávanějších jazzových houslistů své generace. Klavírista František Janoska, nositel 1. ceny z Mezinárodní soutěže Franze Liszta z roku 2002, je také skladatel, aranžér a obdivovaný improvizátor. Julius Darvas pochází ze známé maďarské hudebnické rodiny, v umění hry na kontrabas už v ní zastupuje třetí generaci. Také on završil hudební studia ve Vídni. Čtvrtý z bratrů Janoskových Arpád se svým zpěvem zapojuje do speciálních projektů souboru. Po studiu v Bratislavě a Budapešti pokračoval ve Španělsku a Spojených státech, kde se mimo jiné účastnil masterclass jazzového zpěváka Bobbyho McFerrina.

11. 7. 2026, 19.30 nádvoří Městského úřadu Třeboň

Adriana Kučerová / Slovensko – soprán
Theodor Šimáček – basbaryton
Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín
Robert Kružík – dirigent

PROGRAM

Lukáš Sommer – Švihák Lázeňský
Wolfgang Amadeus Mozart – Předehra k opeře Don Giovanni
Wolfgang Amadeus Mozart – Làci darem la mano (Tam ruku mi podáš), duet Zerliny a Dona Giovanniho z opery Don Giovanni
Georges Bizet – Danse Bohème (Tanec Cikánů) z opery Carmen
Leo Delibes – Les filles de Cadix (Dívky z Cádizu), píseň na text Alfreda de Musetta
Antonín Dvořák – Polonéza z Rusalky
Antonín Dvořák – Celý svět ti nedá; árie Vodníka z opery Rusalka
Antonín Dvořák – Měsíčku na nebi; árie Rusalky z opery Rusalka

přestávka

Gioacchino Rossini – Signor Bruschino, předehra
Gioacchino Rossini – Una voce poco fa (Hlas, který zazněl) z opery Lazebník sevillský
Giacomo Puccini – Intermezzo z opery Manon Lescaut
Giacomo Puccini – O mio babbino caro (Můj drahý tatínku) z opery Gianni Schicchi
Antonín Dvořák – Biblické písně op. 99
č. 5 Bože! Bože! Píseň novou
č. 4 Hospodin jest můj pastýř
č.10 Zpívejte Hospodinu píseň nov
Antonín Dvořák – Furiant z České suity, op. 39
Gaetano Donizetti – Quanto amore! – Bella Adina (Tolik lásky! – Krásná Adino), duet z opery L'elisir d'amore (Nápoj lásky)

28

29

Jméno skladatele **Lukáše Sommera** (nar. 1984) je dnes známo především nejmenším v zemích tří kontinentů, kde byly jeho skladby uvedeny. Je autorem děl orchestrálních, komorních, vokálních, píše filmovou hudbu a instruktivní literaturu. Ke své nové skladbě sdělil: „V rámci dnešní premiéry se na pódiu mihne lehce prošedivělý pětapadesátník, ve snaze – jak jinak – oslnit, aby lehce uondán vlastním šviháctvím možná naposledy z plna hrdla zadul „Až já půjdu od Třeboň“. Salva staromládeneckých gest, do sebe se zakusujících efektů, a jak krok ošlehaného lva salonů těžkne, snad i nechtěně legračních. Možná to bude ale právě ta prostá a čistá píseň, která našemu hrdinovi dodá novou energii do žil.“

V dalším programu zazní úryvky z oper, písně a instrumentální skladby. Opera *Don Giovanni* **Wolfganga Amadea Mozarta** (1756–1791), jejíž premiéra se uskutečnila 29. října 1787 ve Stavovském divadle v Praze, byla už tehdy nazvána „operou oper“ a tento přívlastek jí právem zůstává dodnes. Důvodem je poučný, avšak nikoli školometsky káravý příběh prostopášníka, působivě dramaticky vystavěný děj v libretu Lorenza da Ponte, ale především Mozartova nesmrtelná hudba. Předehra k opeře připravuje atmosféru, duet, v němž se Zerlina naoko nechá Giovanniem svádět a vyvolá tak žárlivost svého snoubence, patří k lehce hravé stránce opery.

K trvákám operního repertoáru patří také opera *Carmen* **Georgese Bizeta** (1838–1875). Její slávy se bohužel skladatel nedočkal, zemřel dva měsíce po premiéře, která se konala 3. března 1875, a jak to v podobných případech bývá, vznikla legenda, že podlehl zklamání z jejího neúspěchu. Ve chvíli Bizetovy smrti však už měla opera za sebou přes třicet repríz a projevovala o ni zájem další divadla. „Danse Bohème“ (Tanec Cikánů) dokresluje atmosféru, v níž se děj odehrává.

Leo Delibes (1836–1891) proslul především svými balety a operou *Lakmé*, oblíbená je však také jeho „španělská píseň“, jak zní její podtitul *Les filles de Cadix* (Dívky z Cádizu): „Tančili jsme bolero za zvuku kastaňet.“ vypráví dívka, „přišel hidalgo celý ve zlatě a řekl: „To zlato může být tvé.““ Ale dívka se mu vysmála: „Jděte si svou cestou, pane. To není nic pro dívku z Cádizu.“

Rusalka **Antonína Dvořáka** (1841–1904), poprvé uvedená 31. března 1901 v Národním divadle v Praze, patří k nejoblíbenějším operám českého a dnes už i světového repertoáru. Její pohádkové kouzlo o nenaplněné lásce víly k princovi z lidského světa na básnický inspirující libreto Jaroslava Kvapila s jedinečnou Dvořákovou hudbou je nesmrtelné a dojmá i dnešní svět. Polonéza navozuje prostředí dvora, světa, který nechce křehkou vílu přijmout. Vodníkovy varování a Rusalky prosta k Měsíci jsou svou formou písně a také tím zapadají do dnešního programu.

Opera o jakémisi panu Bruschinovi, v originále *Il signor Bruschino, ossia Il figlio per azzardo* (Pan Bruschino aneb Náhodou syn) podle francouzské komedie, uvedená roku 1813 v Benátkách, ještě nenaznačovala, že její autor **Gioacchino Rossini** (1792–1868) zanedlouho vyvolá „operní horečku“ a divadla se budou o jeho opery přetahovat, že vytvoří styl, který budou mnozí napodobovat a ovlivní také pěveckou techniku. Oper napsal čtyřicítka a kdesi uprostřed celkového počtu stojí ta, která jej proslavila nejvíc, ačkoli ne okamžitě. Premiéru měla 20. dubna 1816 v Římě a jmenovala se *Almaviva, ossia L' inutile precauzione* (Almaviva, aneb marná opatrnost), teprve později se proslavila pod názvem *Il barbiere di Siviglia* (Lazebník sevillský) – právem, neboť hybatelem jejího děje je skutečně prohnáný lazebník Figaro. Ten už také pro publikum připravil půdu v Mozartově opeře *Figarova svatba* – Mozartovi i Rossinimu se staly předlohou komedie Pierre-Augustin Caron de Beaumarchaise. Árie zamilované Rosiny z *Lazebníka sevillského* o hlase lásky, který zazněl v jejím srdci po setkání s (inkognito vystupujícím) hrabětem Almavivou, je jednou z Rossiniho nekrásnějších a nejznámějších.

Giacomo Puccini (1858–1924) zvolil pro svou třetí operu novou abbé Prévosta *Příběh rytíře des Grieux a Manon Lescaut*, námět, který devět let před ním uvedlo na operní scénu zhudebnění francouzského skladatele Julese Masseneta. Puccini vstoupil do konkurence s Massenetem vědomě a v průběhu let zvítězil. Jeho *Manon Lescaut*, uvedená poprvé 1. února 1893 v Turíně, vykresluje příběh dívky, která podlehne svodům bohatství a nakonec umírá ve vyhnanství, drsnějšími a realističtějšími tóny než Massenetova opera. Puccini tak postihl mnoho témat najednou, včetně otázky ženské emancipace. Jako sociální kritik se Puccini projevil i ve svém předposledním díle, triptychu, jehož třetí část tvoří satira *Gianni Schicchi*. Lauretta, dcera titulní postavy, se prosebnými slovy „O mio babbino caro“ (Ó můj milý tatínku) snaží přesvědčit ani ne tolik o své lásce k otci, jako ke svému milému Rinucciovi.

Biblické písně op. 99 jsou posledním písňovým cyklem **Antonína Dvořáka** (1841–1904). Vznikl za skladatelova pobytu ve Spojených státech a skladatel pro ně zvolil texty žalmů v českém překladu *Bible kralické*. První zmínku o nich nalezneme v Dvořákově korespondenci v dopise z dubna 1894, v němž hovoří o „deseti písních ze svaté bible ‚Davidovy žalmy‘“. Téhož měsíce psal svému nakladateli Simrockovi do Berlína s uspokojením, že je považuje za „to nejlepší, co až do nynějška udělal v této oblasti“. Prvních pět písní Dvořák opatřil bezprostředně také orchestrálním doprovodem, dalších pět písní instrumentoval roku 1914 tehdejší šéf České filharmonie Vilém Zemánek. Kompletní orchestrální podoba cyklu byla poprvé provedena Českou filharmonií za Zemánkova

řízení 1. listopadu 1914, sólistou byl Egon Fuchs (1886–1958), později přední pěvecký pedagog Pražské konzervatoře. Roku 1960 upravili orchestrální verzi druhé poloviny cyklu Jarmil Burghauser a Jan Hanuš.

Pětivětou *Českou suitu* op. 39 Antonín Dvořák zkomponoval začátkem roku 1879 a poprvé zazněla 16. května téhož roku v provedení orchestru Prozatímního divadla za řízení Adolfa Čecha. „Furiant“, energický tanec se střídavým rytmem, který Dvořák uplatnil i ve svých symfoniích, tvoří ve suitě poslední část.

Na závěr zazní duet Dulcamary a Adiny z opery **Gaetana Donizettiho** (1797–1848) *L'elisir d'amore* (Nápoj lásky). Hrdá Adina tvrdošjně odmítá zamilovaného Nemorina a mastičkář Dulcamara mu nabídne zaručený prostředek, s jehož pomocí svou vyvolenou získá. Zázračný nápoj lásky je ale obyčejné víno, Nemorino se opije, a když Adina tajně vyslechne jeho milostné vyznání, otočí. A Dulcamara se samozřejmě pyšní svými léčitelskými schopnostmi.

30

31

Sopranistka **Adriana Kučerová** si získala přízeň publika svými výkony na mnoha světových jevištích. Mezinárodní kariéru nastoupila roku 2006 při Mozartových týdnech v Salcburku a na Salcburských slavnostech, kde vytvořila roli Serpetty v Mozartově *La finta giardiniera* pod taktovkou Ivora Boltona. V dalších letech vystupovala v milánské Scale, v Národní opeře v Paříži, v Bavorské státní opeře, ve Vídeňské státní opeře, v předních operních domech v Německu (Berlín, Drážďany,

Hamburk), v obou částech amerického kontinentu, v Národním divadle v Praze a na mnoha dalších scénách. Její repertoár zahrnuje postavy lyrického i koloraturního oboru, mezi nimi Sofii v Massenetově opeře *Werther*, Norinu v Donizettiho *Don Pasquale* a Adinu v *Nápoji lásky* téhož skladatele, Zuzanku v Mozartově *Figarově svatbě*, ve Verdiho operách *Gilda (Rigoletto)* či *Violettu (La traviata)*, Karolínu ve Smetanových *Dvou vdovách* a další. Velký ohlas zaznamenal její výkon v titulní roli Janáčkovy *Lišky Bystroušky* v Opéra Bastille v Paříži, ve Slovenském národním divadle v Bratislavě a roku 2025 v Münsteru v Německu. Roku 2020 vytvořila postavu Violetty ve světové premiéře v opeře slovenské skladatelky Ľubice Čekovské *Impresario Dot Com* na festivalu v Bregenzi, na festivalu v Českém Krumlově vystoupila v *Carmina Burana* Carla Orffa a na gala-koncertě po boku Plácida Dominga. Obsáhlý je výčet festivalů s účastí umělkyně (Salzburger Festspiele, BBC Proms v Londýně, Glyndebourne, Pražské jaro, festivaly v Tokiu, Pekingu, Athénách aj.).

Basbarytonista **Theodor Šimáček** (nar. 2006) studoval na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, v současné době je studentem Hudební a taneční fakulty Akademie múzických umění v Praze. Už během studia se s úspěchem zúčastnil několika pěveckých soutěží, roku 2024 získal 1. cenu v kategorii Operní naděje na Mezinárodní soutěži Antonína

32

33

Robert Kružík patří k nejmladší generaci českých dirigentů. Na konzervatoři v Brně a na pražské Akademii múzických umění studoval současně hru na violoncello a dirigování a oba obory rovněž na studijní stáži na Vysoké škole umění v Curychu v letech 2012/13, vzdělání v obou oborech si doplňuje na mistrovských kurzech. Je stálým dirigentem Janáčkovy opery Národního divadla Brno, tři sezony působil jako dirigent Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. Od sezony 2018/2019 je stálým hostujícím dirigentem Filharmonie Brno a počínaje sezonou 2021/2022 šéfdirigentem Filharmonie Bohuslava Martinů ve Zlíně. Robert Kružík je laureátem ceny Jiřího Bělohávka pro umělce do třiceti let.

Spolupracuje s českými a slovenskými orchestry, s MDR-Sinfoniíorchester v Lipsku a polskou Sinfonia Varsovia. Je zván na festivaly Pražské jaro, Smetanova Litomyšl, Svatováclavský hudební festival,

Festival Eufonia aj. V Národním divadle Brno nastudoval Rossiniho operu *Hrabě Ory*, Čajkovského *Pikovou dámu* a *Evžena Oněgina*, Smetanovu *Libuši*, která zazněla k 100. výročí založení Československé republiky, *Rosenkavaliera* Richarda Strausse a Verdiho *Otella*. Od roku 2028 se má stát uměleckým ředitelem opery Národního divadla v Praze.

Předchůdcem **Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín** byl orchestr, založený roku 1946 jako Symfonický orchestr Národního podniku Baťa, jeho prvním uměleckým ředitelem byl Rudolf Kvasnica. V dalších letech se na rozvoji tělesa podíleli Richard Týnský a Eduard Fischer. Po roce 1948 nesl orchestr název Filharmonie pracujících, rok nato bylo město Zlín přejmenováno na Gottwaldov. Od roku 1955 se sídlem orchestru staly prostory nově adaptovaného Domu umění. V dalších letech jej čekaly ještě dvě změny názvu: roku 1966 byl přejmenován na Státní symfonický orchestr v Gottwaldově, roku 1989 přijal stávající název Filharmonie Bohuslava Martinů a město, kde sídlí, se roku 1990 vrátilo k názvu Zlín. Za léta své existence hostoval orchestr v řadě zemí: první zájezd uskutečnil roku 1959 do Maďarska, první zaoceánské turné do Spojených států podnikl roku 1995, následovala také turné na opačnou stranu zeměkoule do Indie a Jižní Korey. Významným obdobím v historii orchestru bylo čtvrtstoletí

dirigentského a šéfdirigentského působení Rostislava Hališky. Po jeho odchodu roku 1990 se vystřídali jako šéfdirigenti Kirk Trevor, Tomáš Koutník, Jakub Hrůša, Stanislav Vavřínek, Vojtěch Spurný, roku 2021 se stal šéfdirigentem Robert Kružík. Filharmonie Bohuslava Martinů je pořadatelem festivalu Talentinum, který byl založen roku 1972, vícekrát vystoupil na festivalech Pražské jaro, Smetanova Litomyšl, Janáčkův máj aj. Od roku 2011 sídlí v Kongresovém centru Zlín.

PROGRAMME

July 7, 2026, 7:30 p.m.
Stables, Třeboň Castle

FESTIVAL OPENING CEREMONY

Alexandra Kahrer / Austria – cello
 (laureate of the Prague Spring Festival 2025)
Collegium 1066 m n.m.

PROGRAMME

Wolfgang Amadeus Mozart – Divertimento in F major for strings
 (K.138/125c)

Allegro Andante Presto

Max Bruch – Kol Nidrei, Op. 47, for cello and strings

37

Wolfgang Amadeus Mozart – Divertimento in D major for strings
 (K.136/125a)

Allegro Andante Presto

Joseph Haydn – Concerto in C major for cello and strings (Hob. VIIb:1)
 Moderato Adagio Allegro molto

Austrian cellist **Alexandra Kahrer** has won awards at numerous competitions. Among other achievements, she took third place at the Prague Spring Cello Competition in 2025 and received the Audience Award, and she is also a laureate of the German Musical Instrument Foundation Competition in Hamburg. She studied in Munich and Vienna, graduated from the Franz Liszt University of Music in Weimar in 2025, and is currently continuing her studies on a scholarship at the Kronberg Academy in the Taunus region of Hesse. She has participated in numerous masterclasses, collaborating with prominent cellists (e.g., Wolfgang Böttcher, Jens Peter Maintz, David Geringas, Frans Helmerson, Maximilian Hornung, and others). She has performed at numerous renowned concert venues and festivals in Vienna, Weimar, Munich, Beijing, as well as in Prague and Brno, with orchestras such as Kremerata Baltica, the Prague Symphony Orchestra (FOK), the South German Chamber Orchestra in Pforzheim, and the Jena Philharmonic, among others. As a versatile artist, she devotes herself to chamber music in a wide variety of ensembles. She plays an instrument by Giovanni Battista Rogeri, made in 1671 in Brescia, which was loaned to her by the German foundation “Musical Life.”

Collegium 1066 m n.m. was founded by musicians from the South Bohemian Philharmonic in 2020, when they expanded the original string quartet to include a double bass and various combinations of wind instruments. Each season, the ensemble slightly alters this lineup depending on the repertoire requirements for the given concerts. What unites the musicians of Collegium 1066 m n.m., regardless of the lineup, is the need to work together, explore, arrange, and create. The ensemble's name refers to the elevation of 1,066 meters above sea level. This figure appeared in the name after their first concert, which the ensemble performed in the Šumava Mountains beneath the Javorník lookout tower, which stands at precisely this elevation. At the same time, it is also a sort of playful allusion to the better-known ensemble focused on period Baroque interpretation—Collegium 1704. Just as the year 1704 is significant in a specific way for the Baroque ensemble, the musicians of Collegium 1066 m n.m. have remained faithful to the number in their name and regularly hold open-air summer concerts at the site linked to their founding, beneath the Javorník lookout tower.

38

July 8, 2026, 7:30 p.m.
J. K. Tyl Theater

Indi Stivín – double bass, conductor Collegium Stivinum

PROGRAMME

Henry Eccles – Sonata in A minor for Double Bass and Orchestra
 Grave Courante (Allegro) Adagio Vivace

Karl Ditters von Dittersdorf – Concerto No. 2 for Double Bass and Orchestra (Kr. 172)

Allegro moderato Adagio Allegro

Indi Stivín – world premiere of a composition written for Třeboňská nocturna

Emil Tabakov – “Motifs” for solo double bass

Indi Stivín – Concertino for double bass and orchestra

39

Indi Stivín is a solo double bassist, conductor, and composer. He is one of the leading artists of his generation. He has won numerous international performance competitions. In 2017, he became the youngest laureate in the history of the International Instrumental Competition in Markneukirchen, Germany, which is considered one of the most difficult in the world. A year later, he was the only double bassist to advance to the finals of the Eurovision Young Musicians competition in the United Kingdom. In 2020, he received the OSA Annual Award for the most successful Czech composer under 30. As a soloist, he has collaborated with many orchestras, including the BBC Scottish Symphony Orchestra, the Janáček Philharmonic Orchestra Ostrava, the Košice State Philharmonic, the Pardubice Chamber Philharmonic, the Moravian Philharmonic Orchestra Olomouc, the South Bohemian Philharmonic, Barocco sempre giovane, and the Bohuslav Martinů Philharmonic, among others. He has collaborated with renowned conductors such as Thomas Dausgaard, Heiko Mathias Förster, Robert Kružík, and Vojtěch Spurný. He has performed as a soloist at the Prague Spring International Music Festival, the Edinburgh International Festival, Janáček's May, the Lednice-Valtice Music Festival, the Antonín Dvořák Music Festival in Příbram, the F. L. Věk International Music Festival, Viva Musica! in Bratislava, the Music Festival in Prague, and others. He was born in 2001 in Prague and studied double bass with Professors Dalibor Tkadlčík, Ján Krígovský, and

Jiří Hudec. He studied violin with Prof. Jaroslav Foltýn at the Prague Conservatory and is a graduate of the Giuseppe Sinopoli Academy of the Staatskapelle Dresden. He is currently studying conducting under Prof. Leoš Svárovský at the Academy of Performing Arts in Prague. In 2019, he founded the Collegium Stivinum chamber orchestra, where he serves as chief conductor and resident soloist.

Collegium Stivinum is a chamber orchestra founded in 2019 by double bassist, conductor, and composer Indi Stivín. The ensemble originally focused on performing works for solo double bass and premiering new compositions, but has gradually expanded its repertoire to include orchestral works and concertos for various solo instruments. The orchestra has performed at a number of prestigious international festivals, such as Viva Musica! in Bratislava, the Opera Music Theater Festival in Prague, and the F. L. Věk International Music Festival. In December 2024, Collegium Stivinum performed at the Czech Television Christmas Concert, broadcast from the Senate of the Parliament of the Czech Republic. The orchestra's members are laureates of major performance competitions who, under the artistic direction of Indi Stivín, form an exceptional ensemble with the goal of bringing classical music to the general public.

40

July 9, 2026, 7:30 p.m.
St. Giles Church

“Bach & Sons”

Miriam Rodriguez Brüllová / Slovakia – guitar

Pavel Svoboda – organ

Milan Al-Ashhab – violin

PROGRAMME

Johann Sebastian Bach – Sonata No. 3 in C major for solo violin (BWV 1005)

Adagio Fugue Largo Allegro assai

Carl Philipp Emanuel Bach Siciliana (Wq 27, H. 433)

La Caroline for guitar (H. 98)

La Louise for guitar (H. 114)

La Gleim for guitar (H. 89)

La Pott for guitar (H. 80)

Luboš Bernáth – Three Little Preludes for violin and citar (world premiere)

Johann Bernhard Bach – Ciaccona in B-flat major for organ

Wilhelm Fridemann Bach – Fugue No. 7 in B-flat major from Eight Fugues for organ (Fk 31/7)

Carl Philipp Emanuel Bach – Sonata in A minor for organ (Wq. 70/4)

I. Allegro assai

Johann Sebastian Bach – Concerto in D minor for organ (BWV 974)

Andante Adagio Presto

The Bach musical family is quite rightly referred to as a dynasty. A detailed genealogy lists a total of seventy-five family members between 1640 and 1845—a span of two centuries—who were connected to music in some way; the eleven “non-musical” family members were the exception, which simply means they had professions other than music. Among them all, of course, stands out the master of the High Baroque, Johann Sebastian Bach (1685–1750), followed by his sons Wilhelm Friedemann (1710–1784), Carl Philipp Emanuel (1714–1788), Johann Christoph Friedrich (1732–1795), and Johann Christian (1735–1782). Wilhelm Friedrich Ernst (1759–1845), the son of Johann Christoph Friedrich and thus the grandson of the great Johann Sebastian, is also counted

41

among the more significant Bachs. Less well-known is Johann Bernhard Bach (1676–1749), the grandson of Johann Bach, who was the brother of Christoph Bach—the grandfather of Johann Sebastian. The mark the Bachs left on the history of music is undeniable; one need only recall that entire generations learned from Johann Sebastian’s legacy, and that Carl Philipp Emanuel and Johann Christian influenced the young Mozart.

Miriam Rodriguez Brüllová studied at the State Conservatory and the Academy of Performing Arts in Bratislava, and continued her studies at universities in Quebec, Canada, under the guidance of guitarist Alvaro Pierri, with whom she also continued her studies in Vienna. She has completed numerous master classes and has successfully participated in both domestic and international guitar competitions. As a soloist, she has performed with, for example, the Jerusalem Symphony Orchestra, the Brandenburg State Orchestra, orchestras in Rome, Bogotá, and Seoul, the Thuringian Philharmonic, and a number of Czech and Slovak orchestras and chamber ensembles (the Stamic Quartet, the Zemlinsky Quartet, the Moyzes Quartet, the Aeolus Quartet (USA), the Kallaci Quartet (South Korea), and others. She collaborates with composer Sylvia Bodorová, who dedicated the double concerto **Bruromano** to her and double bassist Roman Patkoló. She has performed in leading concert halls in Prague, Vienna, Berlin, Verona, and other venues across Europe, and has given concerts in both North and South America, as well as in Asia and Africa. She is the founder and artistic director of the international events Bratislava Chamber Festival and Vyšehrad Music Academy. She has led master classes in Germany, Austria, Spain, Peru, Israel, South Africa, and elsewhere, and has taught in Vienna. She currently teaches at the Church Conservatory in Bratislava and at the Academy of Arts in Banská Bystrica.

Pavel Svoboda studied organ performance at the Conservatory in Pardubice and at the Academy of Performing Arts in Prague; he has completed a number of performance courses with renowned teachers and an internship at the Berlin University of the Arts. He is a laureate of the J. S. Bach Competition in Leipzig and the Prague Spring Competition. He has received numerous awards, including the title of laureate of the Prague Spring Competition. He has performed in numerous countries, including the United States, Colombia, China, and others. He is the artistic director of the F. L. Věk International Music Festival and a member of the board of directors of Barocco sempre giovane o.p.s. He focuses on the preservation of historic organs and has organized numerous fundraisers and benefit projects. In 2014, his CD *“Historical Organs in Dobruška 1727”* was released, featuring works by Dietrich Buxtehude,

Georg Muffat, J. S. Bach, and Johann Gottfried Walther; in 2018, ARTA Records released a CD titled *“Bach–Silbermann–Svoboda.”* He teaches at the Faculty of Music and Dance at the Academy of Performing Arts (AMU) in Prague.

Milan Al-Ashhab, a Czech-Palestinian violinist, is gaining recognition as a prominent figure in the world of classical music. He studied at the Conservatory in Teplice and the Academy of Performing Arts in Prague, continued his studies in a postgraduate program at the University of Music and Performing Arts in Vienna, and furthered his education through a number of performance courses. He laid the foundation for his meteoric rise in 2018 by winning the world-renowned Fritz Kreisler International Violin Competition in Vienna. The following year, he became a laureate of the prestigious P. I. Tchaikovsky International Violin Competition in Moscow; in 2018, he won the New York Concert Artists and Associates competition, and he has achieved other significant competition successes. He is the recipient of the Classic Prague Awards, the Bauše Ruysová Prize, and the Josef Hlávka Prize. He has performed on stages around the world in Berlin, Vienna, Moscow, New York, Basel, and elsewhere with leading orchestras, including the Czech Philharmonic, the ORF Radio Symphony Orchestra in Vienna, the Moscow Philharmonic, the Prague Chamber Philharmonic, the Czech Radio Symphony Orchestra, the Filasteen Young Musicians Orchestra founded by Daniel Barenboim, and the Yamagata Symphony Orchestra in Japan. Milan Al-Ashhab’s repertoire spans from the Baroque era to the present day; he particularly enjoys performing works by the French Impressionists, as well as solo violin pieces by J. S. Bach and highly virtuosic works by H. W. Ernst, N. Paganini, and others. Following a direct invitation from Daniel Barenboim in 2019, Milan Al-Ashhab became a member of the West-Eastern Divan Orchestra. This orchestra brings together young, top-tier musicians from Israel, Palestine, and other countries in this conflict-ridden region for its projects. Milan Al-Ashhab plays a rare Italian violin from 1770, crafted by Domenico Busan, a leading figure of the Venetian violin-making school. This instrument was generously loaned to Al-Ashhab by the Stretton Society.

July 9, 2026, 10:00 PM
Tunnel Lounge Bar

The Brownies

Pavel Rohlena – 8-string guitar, vocals, vocal percussion

Hanka Rohlenová – percussion and drums, backing vocals

Annamária d'Almeida – vocals

The Brownies are lovers of Latin American jazz, swing, soul, reggae, rock 'n' roll, pop, and funk. They sing in English, French, Spanish, Portuguese, Slovak, and Czech. They have a wide repertoire, focusing on interpretations of well-known, lesser-known, and the most famous songs. They have been playing together since 2012 and often and gladly join forces with other original musicians.

44

July 10, 2026, 7:30 p.m.
courtyard of the Třeboň Municipal Office

Janoska Ensemble

Roman Janoska, Ondrej Janoska – violins

František Janoska – piano

Julius Darvas – double bass

PROGRAMME

Janoskas Go Hollywood

The Janoska Ensemble's program features film music by renowned composers, complemented by the ensemble's original compositions. All pieces will be performed in original arrangements in the unmistakable "Janoska Style." The program will also include original compositions by the Janoska Ensemble, which blend classical virtuosity with jazz, improvisation, and modern creativity.

45

Janoska Ensemble

The ensemble was founded by brothers Ondrej, František, and Roman Janoska, together with their brother-in-law Julius Darvas. The Janoska brothers are originally from Bratislava and are now based in Vienna. All of them are proficient on several instruments, each eventually choosing one as their primary instrument. The members of the ensemble are united not only by family ties but also by a shared musical vision. Their virtuosity and improvisational skills allow them a wide-ranging repertoire, from works of the classical repertoire to their own compositions and arrangements, transcending genre boundaries. The ensemble performs in renowned concert halls, including New York's Carnegie Hall, the Musikverein and Konzerthaus in Vienna, and the Sydney Opera House. They participate in the annual Hollywood in Vienna project and co-organize benefit concerts in the Haydn Hall at Esterházy Palace, featuring renowned international performers.

The Janoska brothers began their musical studies in Bratislava and continued in Vienna. Each member of the ensemble has won major competition awards, performs in other ensembles, and can point to significant milestones in their personal careers. Ondrej Janoska served as concertmaster of the Vienna Philharmonic from 2008 to 2012. Roman Janoska is considered one of the most acclaimed jazz violinists of his

generation. Pianist František Janoska, winner of the 1st prize at the 2002 Franz Liszt International Competition, is also a composer, arranger, and admired improviser. Julius Darvas comes from a well-known Hungarian musical family, representing the third generation of double bass players in his family. He, too, completed his musical studies in Vienna. The fourth of the Janoska brothers, Arpád, contributes his singing to the ensemble's special projects. After studying in Bratislava and Budapest, he continued his studies in Spain and the United States, where, among other things, he participated in a masterclass led by jazz singer Bobby McFerrin.

46

47

July 11, 2026, 7.30 p.m.
Courtyard of the Třeboň Municipal Office

Adriana Kučerová / Slovakia – soprano
Theodor Šimáček – bass-baritone
Bohuslav Martinů Philharmonic Orchestra Zlín
Robert Kružík – conductor

PROGRAMME

Lukáš Sommer – Švihák Lázeňský "Spa Dandy"

Wolfgang Amadeus Mozart – Overture to the opera Don Giovanni

Wolfgang Amadeus Mozart – Làci darem la mano (You Will Give Me Your Hand), duet by Zerlina and Don Giovanni from the opera Don Giovanni

Georges Bizet – Danse Bohème (Gypsy Dance) from the opera Carmen

Léo Delibes – Les filles de Cadix (The Girls of Cadiz), song to a text by Alfred de Musset

Antonín Dvořák – Polonaise from Rusalka

Antonín Dvořák – The Whole World Cannot Give You; the Water Sprite's aria from the opera Rusalka

Antonín Dvořák – Moon in the Sky; Rusalka's aria from the opera Rusalka
intermission

Gioacchino Rossini – Signor Bruschino, overture

Gioacchino Rossini – Una voce poco fa (A Voice Was Heard) from the opera The Barber of Seville

Giacomo Puccini – Intermezzo from the opera Manon Lescaut

Giacomo Puccini – O mio babbino caro (My Dear Father) from the opera Gianni Schicchi

Antonín Dvořák – Biblical Songs, Op. 99

No. 5 O God! O God! A New Song

No. 4 The Lord Is My Shepherd

No. 10 Sing a New Song to the Lord

Antonín Dvořák – Furiant from the Czech Suite, Op. 39

Gaetano Donizetti – Quanto amore! – Bella Adina (So Much Love! – Beautiful Adina), duet from the opera L'elisir d'amore (The Elixir of Love)

Soprano **Adriana Kučerová** has won over audiences with her performances on stages around the world. She launched her international career in 2006 at the Salzburg Mozart Weeks and the Salzburg Festival, where

she created the role of Serpetta in Mozart's **La finta giardiniera** under the baton of Ivor Bolton. In the years that followed, she performed at La Scala in Milan, the Opéra National de Paris, the Bavarian State Opera, the Vienna State Opera, leading opera houses in Germany (Berlin, Dresden, Hamburg), across both North and South America, the National Theater in Prague, and on many other stages. Her repertoire includes roles in both the lyric and coloratura registers, among them Sophie in Massenet's opera **Werther**, Norina in Donizetti's **Don Pasquale** and Adina in the same composer's **L'elisir d'amore**, Susanna in Mozart's **The Marriage of Figaro**, Gilda (in **Rigoletto**) and Violetta (in **La traviata**) in Verdi's operas, Karolína in Smetana's *The Two Widows*, and others. Her performance in the title role of Janáček's *The Cunning Little Vixen* at the Opéra Bastille in Paris, at the Slovak National Theatre in Bratislava, and in 2025 in Münster, Germany, was met with great acclaim. In 2020, she created the role of Violetta in the world premiere of Slovak composer Ľubica Čekovská's opera *Impresario Dot Com* at the Bregenz Festival; at the Český Krumlov Festival, she performed in Carl Orff's *Carmina Burana* and appeared alongside Plácido Domingo at a gala concert. The list of festivals in which the artist has participated is extensive (Salzburger Festspiele, BBC Proms in London, Glyndebourne, Prague Spring, festivals in Tokyo, Beijing, Athens, and others).

Bass-baritone **Theodor Šimáček** (b. 2006) studied at the Janáček Conservatory in Ostrava and is currently a student at the Faculty of Music and Dance of the Academy of Performing Arts in Prague. Even while still a student, he successfully participated in several singing competitions; in 2024, he won first prize in the "Opera Hope" category at the Antonín Dvořák International Competition in Karlovy Vary and a special jury prize for his performance of a Dvořák song. While studying at the conservatory, he performed in several school opera productions; he is currently preparing for the role of the Gamekeeper in the Academy's production of Janáček's *The Cunning Little Vixen*. His repertoire includes works by A. Dvořák, L. Janáček's ballad *The Wandering Madman*, F. X. Thuri's opera *The Sincere Shepherdess*, and others. He has completed masterclasses led by baritone Mariusz Kwiecień and also collaborates with dramatic soprano Eliška Weissová. In December 2025, he made his debut as Sciarrone in Puccini's *Tosca* at the F. X. Šalda Theater in Liberec.

Robert Kružík belongs to the youngest generation of Czech conductors. He studied both cello and conducting at the Conservatory in Brno and at the Academy of Performing Arts in Prague, as well as both disciplines during a study visit to the Zurich University of the Arts in 2012–13; he is continuing his education in both fields through master

classes. He is the resident conductor of the Janáček Opera at the National Theater in Brno and served for three seasons as a conductor at the Moravian-Silesian National Theater in Ostrava. Since the 2018–2019 season, he has been the resident guest conductor of the Brno Philharmonic, and beginning with the 2021–2022 season, he will serve as chief conductor of the Bohuslav Martinů Philharmonic in Zlín. Robert Kružík is a laureate of the Jiří Bělohávek Award for artists under thirty.

He collaborates with Czech and Slovak orchestras, the MDR-Sinfonieorchester in Leipzig, and the Polish Sinfonia Varsovia. He is invited to festivals such as the Prague Spring, Smetana's Litomyšl, the St. Wencelas Music Festival, the Eufonia Festival, and others. At the National Theater in Brno, he has staged Rossini's opera *The Count Ory*, Tchaikovsky's *The Queen of Spades* and *Eugene Onegin*, Smetana's *Libuše*, which was performed to mark the 100th anniversary of the founding of the Czechoslovak Republic, Richard Strauss's *Der Rosenkavalier*, and Verdi's *Otello*.

The predecessor of the **Bohuslav Martinů Philharmonic Orchestra Zlín** was an orchestra founded in 1946 as the Baťa National Enterprise Symphony Orchestra; its first artistic director was Rudolf Kvasnica. In the years that followed, Richard Týnský and Eduard Fischer contributed to the ensemble's development. After 1948, the orchestra was named the Workers' Philharmonic; a year later, the city of Zlín was renamed Gottwaldov. In 1955, the orchestra moved into the newly renovated House of Arts. In the years that followed, it underwent two more name changes: in 1966 it was renamed the State Symphony Orchestra in Gottwaldov, and in 1989 it adopted its current name, the Bohuslav Martinů Philharmonic. The city where it is based reverted to the name Zlín in 1990. Over the years of its existence, the orchestra has performed in a number of countries: its first tour took place in 1959 to Hungary, its first overseas tour to the United States was undertaken in 1995, followed by tours to the other side of the globe to India and South Korea. A significant period in the orchestra's history was the quarter-century during which Rostislav Hališka served as conductor and chief conductor. After his departure in 1990, the position of chief conductor was held successively by Kirk Trevor, Tomáš Koutník, Jakub Hruša, Stanislav Vavřínek, and Vojtěch Spurný; in 2021, Robert Kružík became chief conductor. The Bohuslav Martinů Philharmonic Orchestra organizes the Talentinum Festival, which was founded in 1972, and has performed on multiple occasions at festivals such as the Prague Spring, Smetana's Litomyšl, and Janáček's May. Since 2011, it has been based at the Zlín Congress Center.

Konečně spoření na bydlení,
**které vám padne
do noty**

ČSOB Stavební spořitelna
Hlavní partner hudebního festivalu Třeboňská nocturna

www.csobstavebni.cz

Ať hraje osud jakkoli,
s námi jste kryti

Obchodní sdělení.

Risk management ■ Pojištění

Postaráme se o vás v jakékoli situaci,
kdekoli na světě. V dokonalé harmonii.

www.renomia.cz

HLAVNÍ PARTNER FESTIVALU
TŘEBOŇSKÁ NOCTURNA 2026

Hotel Galerie Třeboň

KAŽDÝ POKOJ JE ORIGINAL

www.hotel-trebon.cz

4rail

MODERNIZUJEME
EVROPSKOU ŽELEZNICI

České Budějovice

4rail.cz

Spolehlivý partner pro modernizaci
kolejových vozidel

SLATINNÉ
LÁZNĚ
TŘEBOŇ

DOVOLENÁ V TŘEBOŇSKÝCH LÁZNÍCH ****

Čas na odpočinek,
skvělé zážitky,
nová energie...

WWW.LAZNETREBON.CZ

NOVĀ CIHELNA

TŘEBOŇ

Váš pohodový domov
v jižních Čechách.
Prodej nových bytů v Třeboni.

www.nova-cihelna.cz

**Klasika
Plus.cz**

PORTÁL
O KLASICKÉ HUDBĚ

...Váš vyladěný partner

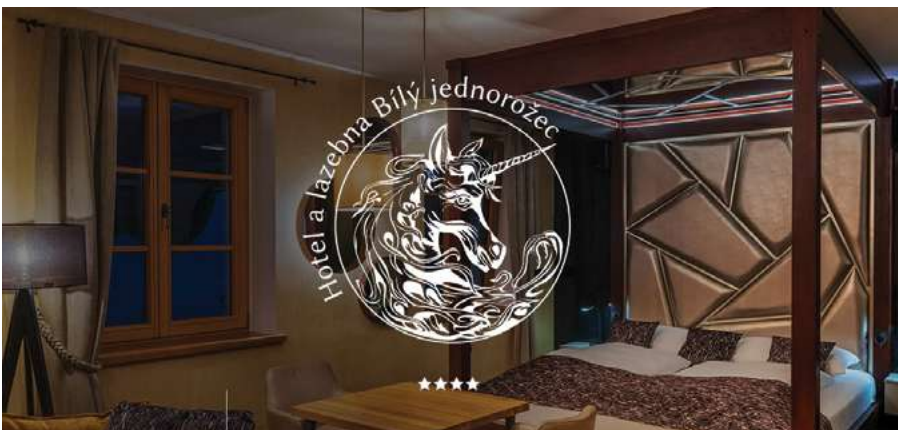
Společně šetříme energie

Stovkám domácností denně pomáháme snižovat náklady. Jak se k nim přidat, zjistíte na www.pre.cz.

PRE

Jsme energie tohoto města

www.pre.cz

Vítejte v jedinečném wellness hotelu,
v srdci historického centra Třeboně

www.bilyjednorozec.cz

Staňte se členy klubu Třeboňských patronů hudby a buďte u zrodu nových plánů!

Patří Třeboňská nocturna k vašim oblíbeným festivalům a rádi byste ovlivnili jeho budoucí tvář? Naším cílem je neustálý rozvoj. Plánujeme pro vás nové formáty akcí a máme ambici do Třeboně přivážet ty nejvýraznější české i světové interprety. Staňte se součástí klubu Třeboňských patronů hudby – vaše podpora je pro nás vyjádřením důvěry, které nám dává křídla pro realizaci odvážných vizí.

Jako poděkování za vaši přízeň jsme připravili systém výhod a zážitkových odměn podle úrovně vaší podpory:

Vstupenky na koncerty i celofestivalové abonentky: Získáte garantovaná místa na ty nejžádanější festivalové večery, u vyšších úrovní členství si navíc užijete jedinečnou atmosféru koncertů přímo z první řady.

Pravidelný backstage newsletter: Exkluzivní informace a pohledy pod pokličku příprav po celý rok.

Zážitkové odměny a VIP servis: Pozvánky na exkluzivní klubové akce, možnost navštívit festivalové zkoušky, tradiční číše vína či prosecca před koncerty a individuální přístup při rezervaci vašich míst.

Prestižní poděkování: Podle vybrané úrovně podpory získáte certifikát patrona a veřejné poděkování na webu, v tiskovinách či přímo při zahajovacím koncertu.

Pojďte s námi tvořit budoucnost Třeboňských nocturen!

Jak se zapojit? Vyberte si úroveň podpory, která vám nejvíce vyhovuje. Online formulář, přehled ročních příspěvků a podrobné informace o výhodách najdete na našem webu v sekci pro partnery: www.trebonskanocturna.cz/partneri, nebo se obraťte na festivalový tým.

TŘEBOŇSKÁ
NOCTURNA

FESTIVAL SE KONÁ POD ZÁŠTITOU
Velvyslankyně Rakouské republiky, paní Dr. Bettiny Kimbauer, hejtmana Jihočeského kraje,
pana Martina Kuby, starosty města Třeboně, pana Jana Váni

HLAVNÍ PARTNEŘI

PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

PŘÁTELÉ FESTIVALU

Koncert dne 10. 7. 2026 se koná za podpory

PODPOROVATELÉ FESTIVALU

Unimex Group, a.s., Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR,
Kooperativa poj., a.s., VIG, BUILD4INNOVATION s.r.o., JIPAMA s.r.o.

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ

Koutník & Partner, advokátní kancelář, s.r.o., Ondřej Prášil, Ivana Zezulková, Ing. Jiří Kuta,
Hotel Galerie, Penzion Bílý jednorozec, členům klubu podporovatelů

 trebonskanocturna.cz

facebook.com/trebonskanocturna

instagram.com/trebonskanocturna